

[Finansministeren.]

des Pudels Kern i denne Sag. Jeg tror nu saa godt om det ærede Medlem, at han alligevel ikke mistænker mig paa dette Punkt, men han beklagede meget, at der maaske kunde være slette Mennesker, som vilde tænke saadan, og derfor vilde det have været en Lykke for mig, om jeg var blevet berøvet dette Hverv. Hvis man vil forfølge den Tankegang, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg slog ind paa, men ikke fulgte helt ud, vilde det ligge i denne Tankegangs Konsekvens — hvis altsaa det høje Ting havde ment, at dette Hverv skulde fratages mig — at sige: ja, her staar han og foreslaar, at Reservefonden skal regnes med til Aktiekapitalen ved Udregningen af Selskabsskatten, det er naturligvis for at gøre sig lækker, naturligvis for at komme ind igen dér, hvor han er kommet ud. Det vilde være saa fuldstændig i Konsekvens, og den Slags kønne Ræsonnementer slipper man aldrig i Evighed for, hvordan man saa end stiller sig. Nej, Grundene til, at denne Form er valgt, er væsentlige to. Det er for det første dette, og det er det væsentlige, at allerede for Aar tilbage har Erhvervene — og dette er samtlige Erhverv, samtlige Byerhverv i hvert Fald — i deres Henvendelser her til Tinget lagt Fingeren paa dette Punkt mere end paa noget som helst andet, som repræsenterende den mest hensigtsmæssige Maade, hvorpaa man kunde lette Selskabsskatten. Navnlig fordi det fremmede Tilbøjeligheden til og Interessen i Selskabernes Konsolidering. Og ogsaa nu i den Henvendelse, jeg har faaet fra Erhvervenes Fællesudvalg, hvor ogsaa Landbruget er repræsenteret, gentages dette som *samtlig*e Erhvervs Opfattelse, at dette er af almindelige social-økonomiske Grunde den hensigtsmæssigste Maade. Tror nu ærede Medlemmer, at det Søfartens, Handelens, Industriens, Landbrugets og Haandværkets Repræsentanter herved særlig har tænkt paa, har været at lette det for en halv Snes meget rige Selskaber. Det vilde være en fuldkommen absurd Tankegang. Nej, det er en rimelig og naturlig Indrømmelse til Kapitalanbringelsen i Erhvervslivet gennem Aktieselskabsformen, og det er en gavnlige Spore til Konsolidering. At det kun skulde være fremtidige Henlæggelser, der skulde regnes med, og at de allerede foretagne Henlæggelser skulde være undtagne, synes jeg vilde være ubilligt. Det vilde være ubilligt ikke at give dem Lettelse, der *har* henlagt, der *har* foretaget en Handling, som er i Almenhedens Interesse. Det vilde være ubilligt

at sige, at skønt vi nu i Fremtiden vil følge dette Princip, at Reservefonden skal regnes med til Aktiekapitalen ved Udregningen af Skatten, vil vi ikke anvende dette Princip for dem, der allerede har gjort det. Jeg synes, der er noget utiltalende i en saadan Tankegang, og jeg tror ikke, man slipper fri for at tage et mere bredt og almindeligt Standpunkt til Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg rettede nogle konkrete Spørgsmaal til mig vedrørende Selskabsbeskatningen. Jeg tror nok, at disse Spørgsmaal, som gik ind i mange skattetekniske Detailler, var mere egnede til Forhandling i et Udvalg. Men da det ærede Medlem har rettet Spørgsmaalene til mig her, skal jeg ganske kort besvare dem. Det ærede Medlem spurgte, om Overkurs falder ind under de nye Bestemmelser. Nej, Overkurs falder ikke ind under de nye Bestemmelser. Den skal lige saa lidt efter dette Lovforslag som efter den gældende Lov medregnes til Aktiekapitalen. Det andet Spørgsmaal var, om en Reservefonds Udvidelse ved Opskrivning af Aktiver skal gælde som Forøgelse af Reservefonden. Hertil er at sige, at der vil blive gaaet frem her paa ganske samme Maade som med Hensyn til Aktieselskabers Opskrivning af Aktiekapital, der ikke grundes paa en forøget Indbetaling. Det regnes jo ikke skattemæssigt set som en Forøgelse af Aktiekapital i denne Forstand. Forøgelse — det gælder baade Forøgelse af Aktiekapital og Forøgelse af Reservefonden — foreligger kun, hvor der er Tale om øget *Henlæggelse* af opsparede Midler.

Saa spurgtes der, hvad der forstaaes ved Reservefonds. Ja, de Reservefonds, der efter Lovforslaget skal medregnes til Aktiekapital, er ikke blot dem, for hvilke der nu kan gives Lettelse i Henhold til Bestemmelsen i § 1 — jeg tror 3die Stykke —, men ogsaa andre som f. Eks. Udbyttefonds, Kursreguleringsfonds o. fl., naar de vel at mærke er tilvejebragt ved opsparede Midler. Naturligvis skal Præmie- og Skadesreserve i Forsikringssselskaber og Bonusfonds ikke medregnes. Under Nr. 4 sagde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg: Efter Loven af 1922 gives der Fradrag for indbetalt Kapital, uanset at der paa Grund af good will eller Etableringskonto ikke er fuld Dækning for Aktiekapitalen, eller denne er helt eller delvis tabt paa Grund af Underskud i tidligere Regnskabsaar, og spurgte, om der ogsaa uanset saadanne uafskrevne Etableringskonti eller udækkede Underskud skulde gives et Fradrag for de regnskabsmæssige Reserver. Dertil er at sige: Det